

Startside>Anlæggelse af retssag>Det Europæiske Civilretlige Atlas>Europæisk betalingspåkrav
Europæisk betalingspåkrav

Italien

Nedenstående skema over forholdet mellem Italiens og Fællesskabets bestemmelser fremsendes under henvisning til bestemmelserne i artikel 29 i forordning (EF) nr. 1896/2006, hvorefter medlemsstaterne skal indsende visse oplysninger til Kommissionen inden den 12. juni 2008.

Det bør påpeges, at der i overensstemmelse med forordningens artikel 2, stk. 2, litra d), er taget højde for krav affødt af forpligtelser uden for kontrakt.

Hvad angår artikel 29, litra b), synes det nødvendigt at skelne mellem de sager, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, og dem i artikel 20, stk. 2, eftersom den første henviser til fritagelse for konsekvenserne af udløbet af fristen, hvis dette ikke skyldes fejl fra skyldnerens side, mens artikel 20, stk. 2, gælder, hvis betalingspåkravet klart er blevet udstedt med urette, eller som følge af andre ekstraordinære omstændigheder, herunder f.eks. partens forsæt.

I de første tilfælde vedrører den relevante lovgivning forsinket klage over betalingspåkravet, som er omhandlet i § 650 i Italiens civile retsplejelov, og som skal indgives til samme ret, som udsendte varslingskrivelsen. Denne fremgangsmåde er standard og kan anvendes bredt, selv om retten skal tage stilling til gyldigheden af den frist, der er angivet i § 650, sidste afsnit, i den civile retsplejelov, da den finder anvendelse på forordningens artikel 20, stk. 1, litra b). I de andre tilfælde er den fremgangsmåde, der anvendes i øjeblikket, en almindelig anmodning, eller efter omstændighederne en anmodning til den kompetente ret i første instans, selv om retten skal vurdere, hvorvidt de gældende regler skal findes i den italienske lovgivning eller kan udledes af forordningen.

Med hensyn til de kommunikationsmidler, der henvises til i forordningens artikel 29, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 7, stk. 5, er det blevet besluttet her kun at henvise til kommunikation på papir, eftersom det for andre kommunikationsmidler (elektroniske) er de italienske regler der skal følges, og kommunikationsmidlerne ifølge forordningen skal være dem, der er "til rådighed for retterne".

Artikel 29(1)(a) - Kompetente retter

Den originale sprogudgave af denne side [it](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

italiensk

Følgende retter er kompetente til at udstede et europæisk betalingspåkrav:

Fredsdommeren [*Giudice di Pace*] for krav på op til:

- 1) 5 000,00 EUR for generelle krav
- 2) 20 000 000 EUR for krav vedrørende erstatning for skade forårsaget af køretøjer og både på de betingelser, der er fastsat i forordningens artikel 2, stk. 2, litra d), nr. i).

Fredsdommerne har kompetence i forbindelse med krav af en hvilken som helst størrelse, der vedrører forholdet mellem ejere og lejere i boliger vedrørende røg, dampe, varme, støj, vibrationer og lignende gener, der overstiger de normale niveauer, i henhold til § 7, stk. 3, nr. 3), i den civile retsplejelov i de tilfælde, der er nævnt i forordningens artikel 2, stk. 2, litra d), nr. i).

Fredsdommeren har også kompetence i sager vedrørende renter eller diverse udgifter forbundet med forsinket betaling af pension eller sociale ydelser.

Den almindelige domstol eller appelretten som retten i første og sidste instans har kompetence i alle andre sager og enekompetence i henhold til italiensk lovgivning.

Den almindelige domstol har kompetence på de områder, der ikke er udelukket ved artikel 2, nærmere betegnet:

- 1) krav i forbindelse med landbrugskontrakter (i dette tilfælde ligger kompetencen hos den almindelige domstols særlige landbrugsafdelinger, jf. § 9 i lov nr. 29 af 14. februar 1990)
- 2) krav vedrørende patenter og varemærker (i dette tilfælde ligger kompetencen hos den almindelige domstols erhvervsafdelinger, jf. § 1 ff. i lovdekret nr. 168 af 27. juni 2003 – seneste udgave)
- 3) krav i forbindelse med søfart, og herunder kollisionsskader, skader ved opankring eller fortøjning eller andre manøvrer i havne og andre fortøjningspladser, skader ved brug af losse- og lastegrej og håndtering af varer i havnen, skader på net og andre fiskeredskaber, godtgørelse og kompensation for bistands-, rednings- og bjærgningsarbejde samt dækning af udgifter og betaling for bjærgning af vrage, jf. § 589 i søfartsloven
- 4) sager og procedurer om offentlige kontrakter vedrørende bygge- og anlægsarbejder, varer og tjenesteydelser af fællesskabsbetydning, hvor en af de virksomheder, der er nævnt i § 3 i lovdekret nr. 168 af 27. juni 2003 (som ændret), er part, eller hvor en af disse deltager i et konsortium eller en midlertidig gruppering, som fik kontrakterne tildelt, eller hvor den almindelige domstol har kompetence (i dette tilfælde den almindelige domstols erhvervsafdelinger, jf. § 3 i lovdekret nr. 168 af 27. juni 2003).

På de områder, der ikke er udelukket ved forordningens artikel 2, har appelretten kompetence som retten i første og sidste instans for krav vedrørende erstatning for skader forårsaget af konkurrencebegrænsende aftaler og misbrug af dominerende stilling (§ 32, stk. 2, i lov nr. 287 af 10. oktober 1990).

Artikel 29(1)(b) - Prøvelsesprocedure

Den ret, der er kompetent med henblik på prøvelsen i forordningens artikel 20, stk. 1, og den dermed forbundne sag, er den ret, der udstedte kendelsen i henhold til § 650 i den civile retsplejelov.

Den ret, der er kompetent med henblik på prøvelsen i forordningens artikel 20, stk. 2, og den dermed forbundne sag, er den almindelige domstol, der er ansvarlig for kendelsen i henhold til de almindeligt gældende regler.

Artikel 29(1)(c) - Kommunikationsmidler

Post er det kommunikationsmiddel, der accepteres i forbindelse med den europæiske betalingspåkravsprocedure i henhold til forordningen.

Artikel 29(1)(d) – Accepterede sprog

Kun italiensk accepteres.

Sidste opdatering: 21/12/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig

ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.